

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Olgy Stránské a soudců
Mgr. Jana Čížka a JUDr. Milana Podhrázkého ve věci

navrhovatelky: **Ing. K. M.**
bytem B. 1697/11, P. 4
zastoupená doc. JUDr. Martinem Kopeckým, CSc., advokátem,
sídlem Revoluční 1546/24, Praha 1

proti

odpůrci: **Obec Okrouhlo,**
sídlem Okrouhlo 44, Okrouhlo
zastoupený JUDr. Miloslavem Moravcem, advokátem,
sídlem Na Laurové 2519/3, Praha 5

o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy č. 1/2016/OOP – Územní plán
Okrouhla, schváleného usnesením Zastupitelstva obce Okrouhlo č. II ze dne 26. 10. 2016,

takto:

- I. Návrh se **zamítá**.
- II. Navrhovatelka je povinna zaplatit odpůrci na nákladech řízení částku 6 800 Kč do
30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Miloslava Moravce,
advokáta.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

- 1 Návrhem podle § 101a a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podaným dne 8. 11. 2017 se navrhovatelka domáhá zrušení části opatření obecné povahy č. 1/2016/OOP – Územní plán Okrouhla (dále také jen „napadený územní plán“) v rozsahu grafické a textové části vztahující se k pozemkům p. č. x a p. č. x zapsaným v katastru nemovitostí na listu vlastnictví č. x pro obec a k. ú. Okrouhlo.

II. Obsah návrhu

- 2 Navrhovatelka ve svém návrhu uvedla, že je vlastníkem pozemků p. č. x a p. č. x, zapsaným v katastru nemovitostí na listu vlastnictví č. x pro obec a k. ú. Okrouhlo (dále též jen „dotčené pozemky“). Na pozemku p. č. x se nachází stavba nezapsaná v katastru nemovitostí, která je rovněž ve vlastnictví navrhovatelky a nejméně po dobu 21 let je užívána jako chata. Dále uvedla, že vlastnické právo k dotčeným pozemkům a stavbě nabyla v roce 2013. Podle předchozího územního plánu obce Okrouhlo z roku 2000 (dále též jen „územní plán z roku 2000“) byly dotčené pozemky z hlediska funkčního využití vedeny jako plochy rekreační zástavby rozptýlené, což odpovídalo skutečnému stavu i jejich předpokládanému využití. Napadeným územním plánem došlo ke změně jejich využití a byly nově zařazeny do ploch NL – plochy lesní (dále jen „plocha NL“). Vydáním napadeného územního plánu byla navrhovatelka zkrácena na vlastnickém právu k dotčeným nemovitostem.
- 3 Navrhovatelka namítá, že zařazení dotčených pozemků do plochy NL není důvodné a odporuje dlouhodobě trvajícím faktickému stavu. Tím bylo zasaženo do jejího vlastnického práva, neboť jí byla odňata možnost vynětí dotčených pozemků, které jsou evidovány v katastru nemovitostí jako pozemky určené k plnění funkcí lesa (správně odnětí pozemků plnění funkcí lesa – pozn. soudu) i možnost žádat o zápis stavby do katastru nemovitostí, což naopak napadený územní plán umožňuje u pozemků v chatové oblasti Nové Okrouhlo neodňatých dosud plnění funkcí lesa. Snížila se tak využitelnost i hodnota dotčených pozemků. Na tyto pozemky se vztahují regulativy v části F.11 napadeného územního plánu, podle nichž jsou jako nepřípustné využití uvedeny veškeré stavby a činnosti neslučitelné a nesouvisející s hlavním a přípustným využitím. To je s ohledem na skutečnost, že jsou déle než dvě desetiletí využívány k rekreačním účelům, nepřípustné. Lokalita slouží k rekreačním účelům dlouhodobě, v její blízkosti se nachází chatová osada Nové Okrouhlo určená podle územního plánu z roku 2000 i podle napadeného územního plánu k rekreaci, i přesto že i zde jsou pozemky určené k plnění funkcí lesa. Dotčené pozemky i stavba s touto chatovou oblastí souvisejí. Jejich zařazení do ploch NL přitom nemá žádné opodstatnění, neboť pro ochranu lesa nemůže mít jejich zařazení nerespektující faktický stav žádný význam, který by odůvodňoval zásah do vlastnického práva navrhovatelky. Napadená část územního plánu je v rozporu s cíli a úkoly územního plánování stanovenými v § 18 a § 19 zákona č. 182/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), neboť nerespektuje dlouhodobý faktický stav a z jeho odůvodnění není zřejmé, jaký

veřejný zájem stojící nad ústavně zaručeným právem navrhovatelky je zařazením pozemků do lesních ploch sledován. Odpůrce postupoval svévolně.

- 4 Dále navrhovatelka namítá nepřezkoumatelnost napadeného územního plánu. Zařazení dotčených pozemků do ploch NL nevyplývá z textové části napadeného územního plánu, neboť se zde o dotčených pozemcích nic neuvádí, nýbrž jen z jeho grafické části, a to z hlavního a koordinačního výkresu, a to ještě nepřiliš zřetelně. Z výkresu základního členění a dalších výkresů je patrné, že pozemek není zařazen do zastavěného území ani zastavitelných ploch přesto, že se zde více než 50 let nachází stavba, byť nezapsaná v katastru nemovitostí, a již v územním plánu z roku 2000 byly dotčené pozemky vedeny jako plochy rekreační zástavby rozptýlené. Odpůrce tuto skutečnost zcela pominul. Zařazení pozemků je zmíněno pouze v odůvodnění napadeného územního plánu, které ovšem není závazné, kde je uvedeno, že po společném projednání byly dle pokynů pro úpravu návrhu územního plánu dotčené pozemky zařazeny do ploch NL. Takové odůvodnění je nedostatečné a nesrozumitelné. V této souvislosti navrhovatelka odkázala na závěry týkající se náležitosti odůvodnění opatření obecné povahy vyslovené v rozsudcích Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 22. 12. 2011, č. j. 8 Ao 6/2011-87, publ. pod č. 2741/2013, Sb. NSS, a ze dne 16. 12. 2008, č. j. 1 Ao 3/2008-136, publ. pod č. 1795/2009 Sb. NSS (všechna rozhodnutí NSS uvedená v tomto rozsudku jsou dostupná na www.nssoud.cz).
- 5 Závěrem navrhovatelka poznamenala, že se stala vlastnící dotčených pozemků v roce 2013, tj. v době, kdy již probíhal proces pořízení napadeného územního plánu. V Okrouhlu nebydlí a zdržuje se zde nepravdělně. Vzhledem k tomu, že neměla žádný zvláštní důvod (ani povinnost) sledovat úřední desku odpůrce, dozvěděla se o přípravě napadeného územního plánu až v okamžiku, kdy již nebylo možné podat námitky proti jeho návrhu. Nepodání námitek ovšem není samo o sobě překážkou projednání návrhu.
- 6 K prokázání tvrzení ohledně existence stavby na pozemku p. č. x navrhla navrhovatelka důkaz vyjádřením Městského úřadu Jílové u Prahy ze dne 19. 5. 2015 ohledně existence stavby, a dále geometrický plán pro oddělení pozemků p. č. x a p. č. x od pozemku p. č. x. Dále navrhla důkaz výpisem z listu vlastnictví a územním plánem z roku 2000.

III. Vyjádření odpůrce

- 7 Odpůrce ve svém vyjádření k návrhu uvedl, že považuje návrh za nedůvodný a navrhl jeho zamítnutí. K vyjádření Městského úřadu Jílové u Prahy uvedl, že z něj nevyplývá existence stavby pro rekreaci na pozemku p. č. x, nýbrž že je zde umístěna jiná stavba, kterou nelze užívat způsobem, který uvádí navrhovatelka. Podle odpůrce byla stavba užívána jako sklad krmiva pro lesní zvěř. Tato původní stavba byla odstraněna a na jejím místě byla provedena nová stavba, o jejíž existenci se odpůrce dozvěděl zcela náhodně. Odpůrci nebylo doručeno rozhodnutí o povolení takové stavby, ani mu není známo, že by v této věci bylo zahájeno stavební řízení. K pořizování napadeného územního plánu navrhovatel uvedl, že veškeré písemnosti byly zveřejňovány na úřední desce obecního úřadu, tak i na internetových stránkách obce. Vlastníci nemovitých věcí tak byli řádně informováni o procesu pořizování napadeného územního plánu, jakož i o lhůtách k podání námitek a připomínek. Tímto způsobem bylo zveřejněno i oznámení o zahájení řízení o pořízení napadeného územního plánu. Městský úřad Černošice, jako dotčený orgán ochrany přírody, ve stanovisku ze dne 19. 7. 2013, č. j. MUCE 30343/2013 OZP/Spu, uvedl, že s vymezením dotčených pozemků jako ploch rekreace nesouhlasí vzhledem k přítomným a

dotčeným významným krajinným prvkům, kdy navíc nejsou pozemky rekreačně využívány a jsou umístěny uprostřed lesního porostu. Z obsahu protokolu o dohodovacím řízení ze dne 4. 9. 2013 plyne, že dotčené pozemky byly zařazeny do plochy lesní. K prokázání tvrzení o stavbě na dotčených pozemcích navrhl odpůrce důkaz fotodokumentací, kterou soudu předložil.

IV. Další vyjádření účastníků a ústní jednání

- 8 Navrhovatelka ve své replice k vyjádření odpůrce uvedla, že předmětem řízení není stavba na dotčeném pozemku. Tato stavba nikdy nebyla zapsána v katastru nemovitostí a navrhovatelka nemá k dispozici žádné doklady týkající se její výstavby a původního účelu. Vlastníci, od nichž stavbu nabyła, ji však užívali k rekreačním účelům stejně jako předchozí vlastníci či uživatelé. K prokázání užívání stavby navrhla výslech MUDr. V. a PhDr. V., od nichž stavbu nabyła a předcházející vlastnice paní H. Dále uvedla, že již v roce 2013 jednal její manžel pan L. P. se starostou odpůrce o možnosti a podmínkách rekonstrukce stavby a při té příležitosti mu poskytl dokumentaci k plánované stavbě. Odpůrce sdělil, že rekonstrukci lze provést a že je v souladu s územním plánem. Odpůrce tedy o záměru rekonstrukce věděl stejně jako o tom, že chata je dlouhodobě užívána k rekreaci. Při dalším jednání v roce 2016 sdělil, že dotčené pozemky byly do ploch NL zařazeny omylem, a že jejich opětovné zařazení do ploch rekreačních bude navrženo ve zprávě o uplatňování napadeného územního plánu. K prokázání těchto tvrzení navrhovatelka navrhla výslech pana M. M. a pana O. N.
- 9 V následně podané duplice odpůrce uvedl, že v kupní smlouvě, na jejímž základě navrhovatelka nabyła vlastnické právo k dotčeným pozemkům, je uvedeno, že příslušenstvím předmětu převodu se rozumí dřevěné zařízení na betonovém základu o rozměrech 5,05 m x 6,75 m na pozemku p. č. x. Z toho je zřejmé, že navrhovatelka nekupovala rekreační objekt, ale dřevěné zařízení, které nebylo zapsáno do katastru nemovitostí. V průběhu pořizování územního plánu žalobkyně požádala o zápis stavby v katastru nemovitostí, přičemž se opírala o vyjádření Městského úřadu Jílové u Prahy, jako stavebního úřadu, ze dne 19. 5. 2015, podle něhož se na pozemku p. č. x nachází jiná stavba. Této žádosti nebylo vyhověno. Odpůrce dále popřel, že by došlo v roce 2013 jednání mezi starostou odpůrce a manželem navrhovatelky. Jednalo se pouze o telefonický hovor ohledně tehdy již probíhající rekonstrukce chaty, kdy starosta manželovi navrhovatelky sdělil, že rekonstrukci musí řešit se stavebním úřadem. K prvnímu osobnímu jednání došlo před schválením územního plánu v roce 2016. Manželovi navrhovatelky bylo sděleno, že podnět na pořízení změny byl podán před jeho schválením, a odpůrce ho tudíž odložil. Dne 30. 9. 2016 navrhovatelka doručila odpůrci podnět na pořízení změny územního plánu, v němž uvedla, že dotčené pozemky jsou využívány jako plocha rekreační zástavy – rozptýlené a jako důvod pro pořízení změny uvedla, že plánuje stavbu pro ubytování správce a hospodáře lesa se skladem náradí a materiálu. Podnět byl odložen. Dále odpůrce zdůraznil, že napadené plochy byly v návrhu napadeného územního plánu převzaty z územního plánu obce z roku 2000. K změně využití došlo na základě stanoviska orgánu ochrany přírody a obsahu protokolu o dohodovacím řízení ze dne 4. 9. 2013. Toto stanovisko bylo závazné a dotčené pozemky byly z tohoto důvodu zařazeny do plochy NL. Závěrem opět navrhl zamítnutí návrhu.
- 10 Během ústního jednání konaného dne 1. 2. 2018 setrvali účastníci na svých stanoviscích.

VI. Zjištění soudu

Shodu s prvopisem potvrzuje A. S.

- 11 Z výpisu z listu vlastnictví č. x pro obec a k. ú. Okrouhlo vyplývá, že navrhovatelka je výlučným vlastníkem dotčených nemovitostí. Oba pozemky jsou v katastru nemovitostí vedeny jako lesní pozemky určené k plnění funkcí lesa (dále jen „PUPFL“). Na pozemcích není evidovaná žádná stavba. Nabývacím titulem navrhovatelky je kupní smlouva ze dne 3. 9. 2013, přičemž právní účinky vkladu vlastnického práva nastaly dne 6. 9. 2013.
- 12 Z geometrického plánu z července 1995, č. x, plyne, že se na pozemku p. č. x nacházela v době jeho vypracování stavba nezapsaná v katastru nemovitostí, jejíž podoba odpovídala fotografii ze dne 1. 9. 2013 předložené odpůrcem. Z fotodokumentace předložené odpůrcem dále plyne, že tato stavba byla v době po 1. 9. 2013 nahrazena novou stavbou chaty.
- 13 Podle územního plánu z roku 2000 schváleného 16. 2. 2000 byly dotčené pozemky vedeny jako zastavěné území v ploše rekreační zástavby rozptýlené.
- 14 Zastupitelstvo odpůrce rozhodlo usnesením ze dne 1. 2. 2012 o pořízení napadeného územního plánu. K zadání uplatnil Městský úřad Černošice stanovisko ze dne 28. 11. 2012, č. j. MUCE 49722/2012 OZP/Spu, v němž jako orgán státní správy lesů doporučil, aby území plán umožnil změnu využití lesních pozemků malých výměr, které jsou dotčeny stavbami chat. Uvedl přitom konkrétní pozemky, mezi nimiž ovšem nejsou dotčené pozemky ve vlastnictví navrhovatelky. Dále sdělil, že u rekreační zástavby na lesních pozemcích, které nejsou způsobilé ke změně využití území, požaduje zachovat nejprísnější režim, tzn. tlak na odstranění staveb příp. přípustnost jen nezbytně nutných oprav. S jakýmkoliv rozvojem těchto staveb nesouhlasí.
- 15 Dne 20. 12. 2012 schválilo zastupitelstvo odpůrce zadání územního plánu.
- 16 Návrh územního plánu byl zpracován v dubnu 2013. Odpůrce následně oznámil projednání návrhu napadeného územního plánu dotčeným orgánům, krajskému úřadu a sousedním obcím přípisem ze dne 3. 6. 2013 a veřejnou vyhláškou podle § 50 odst. 2 stavebního zákona oznámil jeho vystavení osobám oprávněným podat připomínky k návrhu.
- 17 Podle návrhu napadeného územního plánu bylo v rámci koncepce rozvoje mj. navrženo: „*stabilizace chat a úprava jejich ekologických parametrů: u chat na lesních pozemcích umožnit vynětí z PUPFL, umožnit napojení na elektrorozvody, popř. výstavbu studen a žump*“. Dotčené pozemky byly ve výkresu základního členění území a v hlavním výkresu vedeny jako součást zastavěného území v překryvné ploše „*Plochy rekreace, u nichž lze žádat o vynětí z PUPFL*“.
- 18 K návrhu uplatnil Městský úřad Černošice, jako orgán ochrany přírody a jako orgán státní správy lesů, společné stanovisko ze dne 19. 7. 2013, č. j. MUCE 30343/ 2013 OZP/Spu. Z hlediska ochrany krajiny a přírody uvedl, že vzhledem k přítomným a dotčeným významným krajinným prvkům nesouhlasí se začleněním dotčených pozemků do ploch rekreace, u nichž lze žádat o vynětí z PUPFL. Odnětím ochrany PUPFL zaniká i ochrana významných krajinných prvků, a takové pozemky pak nelze posuzovat z hlediska ochrany lesních ekosystémů a samotné odnětí pozemků z PUPFL může být negativním zásahem. S možností odnětí nesouhlasí, neboť tak dojde k rozšiřování už tak nevhodné rekreační zástavby bez infrastruktury uprostřed rozsáhlého lesního komplexu. Dotčené pozemky nejsou využívány ani jako zahrady přilehlých rekreačních chat, nejsou oploceny a nijak jinak rekreačně užívány. Neshledává proto odůvodněným jiné využívání než jejich využití

jako PUPFL, resp. zachování lesního ekosystému, který je zároveň významným krajinným prvkem. Dále jako orgán státní správy lesů vyslovil stanovisko, že nesouhlasí se zařazením dotčených pozemků do ploch rekreace s překryvnou funkcí s možností odnětí z PUPFL. S odkazem na údaje katastru nemovitostí konstatoval, že na pozemcích není žádný objekt, který by takové řešení odůvodňoval. Pozemky se nacházejí uvnitř lesního komplexu bez návaznosti na zastavěné území.

- 19 Dne 4. 9. 2013 se konalo dohádovací řízení, během něhož odpůrce požadavky uvedené ve stanovisku Městského úřadu Černošice akceptoval. Na základě písemného vyhodnocení společného jednání pak vydal dne 20. 11. 2013 pokyn k zařazení dotčených pozemků do plochy NL.
- 20 Veřejnou vyhláškou ze dne 27. 5. 2014 oznámil odpůrce podle § 52 odst. 1 stavebního zákona konání veřejného projednání upraveného návrhu územního plánu, a to dne 2. 7. 2014. Navrhovatelka ve lhůtě podle § 52 odst. 3 stavebního zákona námitky ani připomínky neuplatnila. Dne 25. 7. 2016 se konalo opakované veřejné projednání upraveného návrhu územního plánu. Navrhovatelka ani po opakovaném veřejném projednání žádné námitky či připomínky neuplatnila.
- 21 Zastupitelstvo odpůrce usnesením č. II. ze dne 26. 10. 2016 pod bodem D) rozhodlo o vydání napadeného územního plánu formou opatření obecné povahy č. 1/2016/OOP. Veřejnou vyhláškou ze dne 31. 10. 2016 odpůrce oznámil vydání územního plánu.
- 22 Podle textové části napadeného územního plánu [část A) oddíl A.3] byla hranice zastavěného území vymezena v souladu s § 58 stavebního zákona a zachycuje právní stav mapy katastru nemovitostí ke dni 10. 3. 2016. Podle bodu B.1.5 zahrnuje koncepcí rozvoje mj. zásadu: „*stabilizace chat a úprava jejich ekologických parametrů: u chat na lesních pozemcích umožnit vynětí z PUPFL, umožnit napojení na elektrorozvody, popř. výstavbu studen a žump.*“ Podle bodu C.1.4.2 napadený územní plán umožňuje u několika chat stabilizaci jejich využití – vyjmutí pozemků, na kterých stojí, spolu se sousedící zahradou z PUPFL – čímž je potvrzen stávající způsob využití území a tedy převod plochy RL na RI. Z obsahu napadeného územního plánu a grafických příloh (zejm. výkresu základního členění území a hlavního výkresu) plyne, že dotčené pozemky byly začleněny do nezastavěných ploch a z hlediska funkčního využití byly zahrnuty do ploch NL, a to bez možnosti odnětí plnění funkcí lesa. Pro tyto plochy jsou v textové části napadeného územního plánu stanoveny následující podmínky:

F.11.1.1 Hlavní využití

- a) lesní produkce na pozemcích určených k plnění funkcí lesa*
- b) prvky ÚSES a související přírodně cenné pozemky*

F.11.1.2 Přípustné využití

- a) stavby a zařízení pro lesní hospodářství*
- b) související dopravní a technická infrastruktura*
- c) účelové komunikace, pěší a cyklostezky, hipostezky*
- d) drobné vodní plochy*

F.11.1.3 Podmíněně přípustné využití

- a) v plochách ÚSES platí podmínky využití (přípustné a nepřípustné využití, podmínky prostorového uspořádání) pro plochy NP – plochy přírodní*

F.11.1.4 Nepřípustné využití

- a) veškeré stavby a činnosti neslučitelné a nesouvisející s hlavním a přípustným využitím*

Shodu s prvpisem potvrzuje A. S.

F.11.1.5 Podmínky prostorového uspořádání vč. základních podmínek ochrany krajinného rázu

a) minimalizace zpevněných ploch

- 23 V textové části odůvodnění opatření obecné povahy se konstatuje, že aktualizace zastavěného území byla provedena k datu zpracování územního plánu a plochy s rozdílným způsobem využití byly vymezeny nad mapou katastru nemovitostí s tím, že problematika rekreačních chat na lesních pozemcích byla koncepčně řešena prostřednictvím stanovených regulativů ploch SR, RI, RL. Konkrétně k dotčeným pozemkům se pak v bodu B.2 uvádí, že k jejich zařazení do plochy NL došlo na základě pokynů odpůrce pro úpravu návrhu napadeného územního plánu po společném projednání. Podle bodu C.1.2.2 jsou plochy rekreace rozlišeny podle způsobů, jimiž s nimi lze nakládat. Plochy rekreace individuální (RI) se považují za stabilizované a rekreační objekty je možné nadále užívat stávajícím způsobem, avšak bez možnosti rekolaudace. Oproti tomu plochy rekreace individuální v lese (RL) se považují za nevhodně situované z důvodu konfliktu s ochranou přírody a ochranou lesa a možnosti jejich využití jsou proto omezené.

VII. Podmínky řízení

- 24 Soud se nejprve zabýval otázkou, zda jsou splněny podmínky řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy (§ 101a s. ř. s., srov. též např. rozsudek NSS ze dne 18. 9. 2008, č. j. 9 Ao 1/2008 – 34), kterými jsou existence opatření obecné povahy, aktivní procesní legitimace navrhovatele a formulace závěrečného návrhu, resp. obecně splnění všech formálních náležitostí návrhu (§ 101b odst. 2 s. ř. s.). Další podmínkou pak je včasnost návrhu (§ 101b odst. 1 s. ř. s.).
- 25 Územní plán se vydává na základě § 43 odst. 4 čtvrté věty stavebního zákona formou opatření obecné povahy. V dané věci byl územní plán skutečně vydán formou opatření obecné povahy (opatření obecné povahy č. 1/2016/OOP – Územní plán Okrouhla vydané zastupitelstvem obce Okrouhlo dne 26. 10. 2016). Opatření obecné povahy bylo v souladu s § 173 odst. 1 správního řádu oznámeno veřejnou vyhláškou, která byla vyvěšena na úřední desku odpůrce dne 31. 10. 2016 a sejmuta dne 16. 11. 2016. Veřejná vyhláška byla vyvěšena předepsanou patnáctidenní lhůtu a napadený územní plán tak nabyl účinnosti dne 15. 11. 2016. Napadený akt je tedy opatřením obecné povahy, které bylo řádně vydáno a je účinné. Tato podmínka řízení je splněna.
- 26 Aktivně legitimovaným k podání návrhu na zrušení části opatření obecné povahy je podle § 101a odst. 1 s. ř. s. ten, kdo tvrdí, že byl zkrácen na svých právech vydaným opatřením obecné povahy. Aktivní legitimace navrhovatele se zakládá pouhým tvrzením dotčení na jeho právech (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009 – 120, publ. pod č. 1971/2010 Sb.NSS). Navrhovatelka prokázala výpisem z katastru nemovitostí (list vlastnictví č. 585 pro obec a k. ú. Okrouhlo), že je vlastníkem pozemků dotčených napadeným územním plánem. Současně tvrdí, že její vlastnické právo bylo oproti předchozímu stavu zkráceno. Její tvrzení tak soud pokládá za dostatečné k založení aktivní procesní legitimace. Je třeba dodat, že z hlediska aktivní legitimace navrhovatelky je zcela bez významu, zda v průběhu pořizování napadeného územního plánu podala námítky k jeho návrhu či nikoli (srov. rozsudek NSS ze dne 16. 11. 2010, č. j. 1 Ao 2/2010 – 116, publ. pod č. 2397/2011 Sb.NSS). I podmínka aktivní legitimace navrhovatelky je tedy splněna.

- 27 Splněna je též podmínka formulace závěrečného návrhu, neboť navrhovatelka ve svém návrhu jednoznačně vymezuje, čeho se domáhá. Návrh kromě petitu obsahuje i další náležitosti požadované § 101b odst. 2 s. ř. s. a je včasný, neboť byl podán ve lhůtě podle § 101b odst. 1 s. ř. s.

VIII. Posouzení věci

- 28 Krajský soud v Praze přezkoumal napadený územní plán v rozsahu návrhu a v mezích uplatněných návrhových bodů (§ 101d odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že návrh není důvodný.
- 29 Při rozhodování o návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části je soud vázán rozsahem a důvody návrhu (§ 101d odst. 1 s. ř. s.). Toto pravidlo soudního přezkumu opatření obecné povahy bylo zavedeno s účinností od 1. 1. 2012 zákonem č. 303/2011 Sb. Podle dřívější úpravy soud nebyl vázán důvody návrhu; mohl tak napadené opatření obecné povahy nebo jeho část zrušit i z jiných důvodů než z těch, které navrhovatel vytkl. Aplikoval vždy kompletní algoritmus (test) přezkumu, který byl pro tyto účely vymezen judikaturou NSS (rozsudek NSS ze dne 27. 9. 2005, č. j. 1 Ao 1/2005 – 98, publ. pod č. 740/2006 Sb. NSS). Těmito kroky algoritmu jsou: (1) přezkum pravomoci správního orgánu vydat opatření obecné povahy; (2) přezkum otázky, zda správní orgán při vydávání opatření obecné povahy nepřekročil meze zákonem vymezené působnosti; (3) přezkum otázky, zda opatření obecné povahy bylo vydáno zákonem stanoveným procesním postupem; (4) přezkum obsahu opatření obecné povahy z hlediska rozporu se zákonem, v tomto kroku ve smyslu souladu s hmotným právem; a (5) přezkum obsahu napadeného opatření obecné povahy z hlediska jeho proporcionality, tedy konkrétně, zda napadené opatření obecné povahy vůbec umožňuje dosáhnout sledovaný cíl, zda opatření obecné povahy a sledovaný cíl spolu logicky souvisí a zda cíle nelze lépe dosáhnout jiným prostředkem, jakož i zda opatření obecné povahy omezuje své adresáty co nejméně; v neposlední řadě soud také zkoumá, zda je následek napadeného opatření obecné povahy úměrný sledovanému cíli. Nově formulovaným ustanovením §101d odst. 1 s. ř. s. však došlo k omezení rozsahu přezkumu opatření obecné povahy. Soud tedy při přezkumu opatření obecné povahy aplikuje algoritmus (test) přezkumu v celém rozsahu pouze za předpokladu, že navrhovatel všechny jeho kroky zahrne do návrhových bodů (§ 101b odst. 2 s. ř. s., srov. např. rozsudek NSS ze dne 5. 8. 2015, č. j. 2 As 195/2014 – 47). Při věcném posouzení návrhu soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání opatření obecné povahy (§ 101b odst. 3 s. ř. s.).
- 30 Z hlediska rozsahu soudního přezkumu v dané věci je podstatné, že navrhovatelka v průběhu pořizování napadeného územního plánu, a to zejména ve fázi veřejného projednání návrhu, neuplatnila k navrhovanému řešení a zařazení dotčených pozemků do ploch NL námitky, ačkoliv k jejich podání byla oprávněna (§ 52 odst. 2 a 3 stavebního zákona). Pasivita navrhovatelky nebrání meritornímu projednání návrhu, má ale zásadní vliv na rozsah soudního přezkumu, neboť soud v takovém případě nemůže posuzovat proporcionalitu přijatého řešení. Soud totiž není oprávněn nahrazovat vlastním rozhodnutím úvahu správních orgánů týkající se vzájemných střetů důležitých veřejných zájmů nebo veřejného zájmu a ochrany práv navrhovatelky. V této souvislosti NSS v rozsudku ze dne 7. 10. 2011, č. j. 6 Ao 5/2011-43, uvedl že „z hlediska proporcionality, však není možné po soudu požadovat, aby provedl odbornou úvahu ve směru vážení důležitých veřejných zájmů či veřejného zájmu a ochrany vlastnictví navrhovatelů, aniž by tuto úvahu před ním provedl příslušný správní orgán. Nejvyšší správní soud by takovýto postup považoval

za rozporný s ústavní zásadou dělby moci, s právem na samosprávu i s ochranou právní jistoty dalších účastníků, kteří svá práva aktivně prosazovali již v průběhu přípravy územně plánovací dokumentace a nyní tuto územně plánovací dokumentaci respektují.“ (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 16. 11. 2010, č. j. 1 Ao 2/2010-116, publ. pod č. 2215/2011 Sb.NSS, rozsudek NSS ze dne 26. 10. 2016, č. j. 10 As 183/2016-35; dále též náleze Ústavního soudu ze dne 9. 12. 2013 sp. zn. I. ÚS 1472/12, publ. pod č. 211, sv. 71 Sb.ÚS.). Pokud tedy v důsledku pasivity navrhovatelky nedošlo k vypořádání námitek týkajících se střetu veřejného zájmu s jejím vlastnickým právem v průběhu pořizování napadeného územního plánu, nemůže se otázkou proporcionality (5. krok shora uvedeného algoritmu) zvoleného řešení zabývat ani zdejší soud v rámci přezkumu napadeného územního plánu.

- 31 NSS sice v rozsudku ze dne 23. 5. 2013, č. j. 7 Aos 4/2012-31, dovedl úzce vymezenou výjimku z právě uvedeného pravidla, pokud by došlo k „zjevnému a předvídatelnému omezení vlastnických práv navrhovatelů“. Tento závěr však soud učinil ve velmi specifické a svou podstatou jedinečné situaci, kdy se opatření přijaté územním plánem svým obsahem v podstatě blížilo správnímu rozhodnutí o vyvlastnění. NSS přitom následně vysvětlil, že soud se dříve neuplatněnou námitkou nepřiměřenosti zásahu do práv vlastníka zabývá „jen v případech, kdy zásah do vlastnického práva musel být pořizovateli již v době přípravy územního plánu zcela zjevný a jedná se o zásah dosahující značné intenzity, blížící se vyvlastnění dotčených nemovitostí“ (srov. rozsudek NSS ze dne 28. 5. 2014, č. j. 1 Aos 6/2013 – 55, rozsudek NSS ze dne 26. 10. 2016, č. j. 10 As 183/2016-35). V daném případě se však o takový případ nejedná. Navrhovatelka byla omezena toliko v účelu užívání dotčených pozemků, a to způsobem, který v obecné rovině odpovídá účelu územního plánování, jeho cílům a úkolům. Nebylo jí uloženo strpět užívání dotčených pozemků jinými osobami a nejedná se tedy o omezení, které by svým obsahem mohlo dosahovat intenzity vyvlastnění.
- 32 Ze správního spisu dále vyplynulo, že návrh územního plánu obsahující napadené řešení byl řádně doručen veřejnou vyhláškou, kterou odpůrce oznámil konání veřejného projednání upraveného návrhu územního plánu dne 2. 7. 2014. Vyhláška byla vyvěšena na úřední desce odpůrce i na jeho internetových stránkách a obsahuje i poučení o podání námitek proti návrhu územního plánu ve lhůtě 7 dnů od veřejného projednání. Navrhovatelka v té době již byla vlastnící dotčených pozemků. Nic jí tedy nebránilo seznámit se s návrhem napadeného územního plánu seznámit a podat v zákonné lhůtě námítky. Navrhovatelčin argument, že neměla důvod ani povinnost sledovat úřední desku odpůrce nemůže obstát, neboť neuvádí žádný objektivní důvod, který by jí v podání námitek bránil. Navrhovatelčina nečinnost jde proto plně k její tíži.

IX. a) Přezkoumatelnost napadeného územního plánu

- 33 Soud se zabýval namítanou nepřezkoumatelností napadeného územního plánu, a to jak z hlediska jeho srozumitelnosti, tak z hlediska náležitostí odůvodnění. Opatření obecné povahy (obdobně jako rozhodnutí správního orgánu) je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost, pokud postrádá základní zákonné náležitosti, nelze z něho seznat, o jaké věci bylo rozhodováno či jak bylo o věci rozhodnuto, jeho výrok je v rozporu s odůvodněním, neobsahuje vůbec právní závěry vyplývající z rozhodných skutkových okolností nebo jeho důvody nejsou ve vztahu k výroku jednoznačné atd. (viz např. rozsudek NSS ze dne 28. 4. 2005, č. j. 5 Afs 147/2004-89, č. 618/2005 Sb. NSS). Takovými vadami však napadený územní plán zjevně netrpí. Napadený územní plán má obvyklé

zákonné náležitosti, z napadené části je patrné, jaký je předmět jeho úpravy (vymezení plochy na dotčených pozemcích), a konečně i to, jakou regulaci zakotvuje (podmínky využití dotčených pozemků). Z grafických částí územního plánu, zejména z hlavního výkresu je bez jakýchkoliv pochybností zjevné, že dotčené pozemky patří do zeleně označené plochy NL, stejně jako pozemek p. č. x a ostatní pozemky, které je obklopují. Nemůže tedy obstát navrhovatelčin argument, že dotčené pozemky a jejich barevné rozlišení jsou ve výkresové části územního plánu těžko rozeznatelné. Stejně tak nelze považovat za nedostatek napadeného územního plánu ani skutečnost, že zařazení dotčených pozemků do plochy NL není výslovně vyjádřeno v textové části napadeného územního plánu. Požadavek na textové vyjádření toho, do jaké plochy jednotlivé pozemky patří, v odůvodnění územního plánu, nejenže nemá oporu v příloze č. 7 k vyhlášce č. 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti (dále jen vyhláška č. 500/2006 Sb.), ale navíc by byl takový postup v praxi jen těžko realizovatelný. Postačí tedy, pokud je druh plochy pozemku seznatelný z jeho grafických příloh. Ostatně nelze opomenout ani to, že sama navrhovatelka byla schopna identifikovat druh plochy, do níž dotčené pozemky patří, a zformulovat návrhové body, což také svědčí o tom, že způsob vymezení ploch je srozumitelný a dostatečný.

- 34 Soud nemá napadený územní plán za nepřezkoumatelný ani pro nedostatek důvodů. V této souvislosti je třeba připomenout, že ač se na odůvodnění opatření obecné povahy s ohledem na § 174 odst. 1 správního řádu použije přiměřeně právní úprava náležitostí odůvodnění správního rozhodnutí podle § 68 správního řádu (srov. rozsudek NSS ze dne 16. 12. 2008, č. j. 1 Ao 3/2008-136, publ. pod č. 1795/2009 Sb.NSS), požadavky na jeho odůvodnění nemohou být přemrštěné, neboť v opačném případě by se jednalo o nepřijatelný formalismus kolidující s ústavně garantovaným právem obce na samosprávu (srov. obdobně nálezy Ústavního soudu ze dne 7. 5. 2013, sp. zn. III. ÚS 1669/11, publ. pod č. 76, sv. 69 Sb.ÚS, obdobně též rozsudek NSS ze dne 13. 5. 2014, č. j. 6 AOs 3/2013-29). Vzhledem k tomu, že navrhovatelka nepodala k návrhu územního plánu námitky ani připomínky ve fázi jeho veřejného projednání, nelze odpůrci vytýkat, že se v jeho odůvodnění blíže nezabýval vymezením plochy NL na dotčených pozemcích, nehodnotil střet vlastnického práva navrhovatelky s veřejným zájmem na ochraně daného území nebo že se nezabýval hodnocením přiměřenosti zásahu do jejích práv. Změna účelu využití konkrétního pozemku v územním plánu oproti předchozí územně plánovací dokumentaci totiž nezakládá nárok na plné odůvodnění tohoto postupu, pokud nebyly během přípravy územního plánu podány odpovídající námitky (srov. rozsudek NSS ze dne 26. 6. 2014, č. j. 5 AOs 3/2013-33).
- 35 V této souvislosti je třeba poznamenat, že rozsudky NSS týkající se náležitostí odůvodnění územního plánu, na něž navrhovatelka odkazovala, nejsou příléhavé. V těchto věcech se totiž jednalo o situace, kdy navrhovatelé na rozdíl od věci projednávané zdejším soudem uplatnili v průběhu procesu pořizování územního plánu, resp. jeho změn včasné námitky. Bylo tedy zcela na místě požadovat, aby byly jejich námitky řádně vypořádány. Tyto závěry tak nelze v projednávané věci plně aplikovat. V daném případě lze pouze obecně hodnotit, zda byl postup odpůrce odůvodněn podklady a stanovisky dotčených orgánů a zda obecná východiska a cíle popsané v odůvodnění napadeného územního plánu představují logické a pochopitelné důvody přijatého řešení. Přitom lze nepochybně přihlídnout i k obsahu spisové dokumentace z procesu přijetí zadání a návrhu napadeného

územního plánu, neboť při nedostatku odpovídajících námitek a připomínek může být samotné odůvodnění napadeného opatření obecné povahy v dané otázce strohé a rámcové.

- 36 Z odůvodnění napadeného územního plánu plyne, že dotčené pozemky byly zařazeny mezi plochy NL na základě pokynu odpůrce po společném jednání (bod B.2 textové části odůvodnění). Odpůrce v této souvislosti zcela odpovídajícím způsobem odkázal na stanovisko Městského úřadu Černošice ze dne 19. 7. 2013, č. j. MUCE 30343/2013 OZP/Spu, v němž byl vysloven (dokonce dvoji) nesouhlas se zařazením dotčených pozemků do ploch rekreace, u nichž lze žádat o odnětí plnění funkcí lesa. Toto stanovisko přitom obsahuje konkrétní individualizované důvody ve vztahu k dotčeným pozemkům, které vedly dotčený orgán k vydání nesouhlasných stanovisek, zejména zásah do celistvosti lesní plochy obklopující dotčené pozemky a snížení úrovně ochrany dotčených pozemků. Skutečnost, že k úpravě návrhu územního plánu došlo právě na základě těchto stanovisek, pak plyne z „Vyhodnocení společného jednání o návrhu územního plánu Okrouhla“ a „Pokynů pro úpravu návrhu územního plánu Okrouhla po společném jednání“, na něž ostatně odpůrce odkazuje i v textu napadeného územního plánu (str. 6). Je třeba poznamenat, že uvedené dokumenty i stanovisko jsou součástí správního spisu a navrhovatelka tedy měla možnost se s nimi seznámit již ve fázi přípravy napadeného územního plánu, případně i uplatnit námitky proti stanovisku.
- 37 Rovněž je třeba uvést, že textovou částí napadeného územního plánu i jeho odůvodnění se prolínají obecnější deklarace vyjadřující požadavky odpůrce na řešení chatové zástavby, včetně chat na PUPFL, a současně požadavky na ochranu PUPFL [viz zejm. bod A.4.3.1) a bod D.2.2) textové části odůvodnění, bod C.1.4.2 textové části výroku]. Z těchto zmínek je patrné, že napadený územní plán je založen na požadavku ochrany stávajících PUPFL a stabilizaci lesních ploch. Zábory PUPFL byly umožněny pouze v omezeném rozsahu. Současně však napadený územní plán reflektuje i existenci chat na těchto pozemcích. Jedním z jeho cílů proto je i koncepční řešení této problematiky vymezením rekreačních ploch RI a RL. V textové části napadeného územního plánu se pak výslovně konstatuje, že vyjmutí pozemků z PUPFL za účelem stabilizace využití se umožňuje jen „u několika chat“, tedy nikoliv u všech objektů. I z těchto obecnějších úvah lze tedy dovozovat důvody vedoucí odpůrce k přijetí zvoleného řešení.
- 38 S ohledem na uvedené lze považovat odůvodnění napadeného územního plánu ve vztahu k dotčeným pozemkům za dostatečné. Námitku nepřezkoumatelnosti soud shledal nedůvodnou, a proto se zabýval namítanou nezákonností vymezení plochy NL na dotčených pozemcích.

IX. b) Zákonnost napadeného územního plánu

- 39 Soud přezkoumal v první řadě vymezení zastavěného území obce v napadeném územním plánu, neboť i jeho zákonnost navrhovatelka napadala. Z § 58 odst. 2 písm. b) stavebního zákona plyne, že se do zastavěného území obce zahrnují mj. také zastavěné stavební pozemky vně intravilánu. Podle § 2 odst. 1 písm. c) stavebního zákona se zastavěným stavebním pozemkem rozumí „*pozemek evidovaný v katastru nemovitostí jako stavební parcela a další pozemkové parcely zpravidla pod společným oplocením, tvořící souvislý celek s obytnými a hospodářskými budovami.*“ Při vymezení zastavěného území obce v územním plánu je třeba vycházet z uvedené definice a nelze se od ní odchýlit (srov. rozsudek NSS ze dne 30. 6. 2011, č. j. 4 Ao 4/2011-59). Na rozsah zastavěného území proto nemá žádný vliv navrhovatelkou namítaná skutečnost, že dotčené pozemky byly v dříve platném územním

plánu z roku 2000 označeny jako zastavěné území, ani skutečnost, že se na pozemku p. č. x nachází stavba nezapsaná v katastru nemovitostí. Rozhodné je pouze to, zda dotčené pozemky odpovídají definici zastavěného stavebního pozemku. Tak tomu ovšem není, neboť žádný z dotčených pozemků není v katastru nemovitostí evidován jako stavební parcela (zastavěná plocha a nádvoří) a nejedná se ani o situaci, kdy pozemkové parcely tvoří souvislý celek s obytnými a hospodářskými budovami ve smyslu uvedené definice. Při vymezení zastavěného území tedy odpůrce postupoval v souladu se zákonem.

- 40 Pokud jde o namítanou nezákonnost zařazení dotčených pozemků do plochy NL je třeba zdůraznit, že odpůrce postupoval primárně podle nesouhlasného stanoviska vydaného orgánem ochrany přírody a orgánem státní správy lesů (stanovisko Městského úřadu Černošice ze dne 19. 7. 2013, č. j. MUCE 30343/ 2013 OZP/Spu). Obsah tohoto stanoviska je podle § 4 odst. 2 písm. b) stavebního zákona pro územní plán závazný a odpůrce se od něj tedy nemůže při tvorbě územního plánu odchýlit (srov. rozsudek NSS ze dne 7. 1. 2009, č. j. 2 Ao 2/2008-62). Vzhledem k tomu, že dotčený orgán vyslovil nesouhlas se zařazením dotčených pozemků mezi plochy rekreace, u nichž lze žádat o odnětí plnění funkcí lesa, neměl odpůrce jinou možnost než toto stanovisko respektovat a postupovat podle něj. Dotčený orgán se ostatně již ve stanovisku k zadání napadeného územního plánu vyjádřil tak, že rekreační zástavba na lesních pozemcích je nežádoucí a že nesouhlasí jakýmkoliv rozvojem takových staveb. Později uplatněné nesouhlasné stanovisko je plně v linii s tímto dřívějším vyjádřením.
- 41 Byť navrhovatelka výslovně nenapadla zákonnost nesouhlasného stanoviska Městského úřadu Černošice, zdejší soud považuje za nezbytné se alespoň v obecné rovině zabývat i jeho obsahem, neboť uplatněné námítky svým obsahem míří bezesporu i proti důvodům nesouhlasu dotčeného orgánu, kterým byl odpůrce při tvorbě napadeného územního plánu vázán. Uvedené stanovisko bylo vydáno jednak podle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně přírody“), a dále podle zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „lesní zákon“). V obou případech byla podstatným důvodem nesouhlasu skutečnost, že dotčené pozemky jsou určeny k plnění funkcí lesa a nacházejí se uvnitř lesního komplexu. Jejich odnětím by došlo k narušení stability tohoto území. Tato úvaha, byť stručně vyjádřená, je podle soudu dostatečným důvodem pro vyslovení nesouhlasu se zařazením dotčených pozemků mezi plochy umožňující odnětí plnění funkcí lesa. Obecně totiž platí, že PUPFL lze využívat pouze k jejich obhospodařování podle lesního zákona; jejich využití k jiným účelům je zakázáno (§ 13 odst. 1 zákona o lesích). Výjimky lze povolit pouze za podmínek uvedených v § 13 odst. 2 lesního zákona. Platí rovněž, že při pořizování územně plánovací dokumentace je třeba dbát ochrany lesa (§ 14 odst. 1 lesního zákona). Dotčené pozemky se skutečně nachází uvnitř lesa, neboť jsou lesními pozemky zcela obklopeny a nenavazují přímo na zastavěné území. Od nejbližší zástavby v rekreační oblasti Nové Okrouhlo je dělí více než sto metrů. V tomto ohledu se tedy podstatně odlišují od ostatních pozemků, u nichž dotčený orgán s možností odnětí souhlasil anebo se k nim vůbec nevyjádřil. Obava dotčeného orgánu o narušení ochrany lesa je v tomto případě pochopitelná a oprávněná. Nesouhlas plně koresponduje požadavkům zákona o lesích a dotčený správní orgán své stanovisko v mezích správního uvážení, které mu dává lesní zákon, řádně odůvodnil. Lze souhlasit i se závěrem dotčeného orgánu, že by odnětím dotčených pozemků plnění funkcí lesa došlo k narušení veřejného zájmu na ochraně krajiny z hlediska zákona o ochraně přírody, neboť by tím dotčené pozemky ztratily status významného krajinného prvku ve

smyslu § 3 odst. 1 písm. b) tohoto zákona. I v tomto případě postupoval dotčený orgán v mezích správního uvážení, které mu dává zákon o ochraně přírody a své stanovisko dostatečně odůvodnil.

- 42 Je pravdou, že stanovisko dotčeného orgánu vychází z mylného předpokladu, že se na dotčených pozemcích nenacházela v době jejich vydání žádná stavba, což není pravda, neboť z provedených důkazů vyplývá opak. Ostatně ani odpůrce existenci stavby nerozporoval. I přes tuto dílčí nesprávnost ale nesouhlasné stanovisko dotčeného orgánu ob stojí v testu zákonnosti, neboť úvaha o nežádoucím vlivu odnětí dotčených pozemků plnění funkcí lesa by obstála, i pokud by si dotčený orgán zohlednil existenci stavby. Samotná existence stavby totiž sama o sobě není důvodem pro odnětí dotčených pozemků, a navrhovatelce ani nesvědčí subjektivní právo na odnětí. Stavba navíc není zapsána v katastru nemovitostí, a jak již bylo shora uvedeno, dotčené pozemky se nachází v nezastavěném území ve smyslu § 58 odst. 2 písm. b) stavebního zákona. Nedostatek skutkových zjištění tudíž nemůže být sám o sobě důvodem nezákonnosti stanoviska. Jinak by tomu samozřejmě bylo, pokud by navrhovatelka uplatnila v průběhu pořizování územního plánu námitku proti vymezení ploch a na existenci stavby a způsob užívání dotčených pozemků poukázala. V takovém případě by bylo na odpůrci, aby v souladu s § 53 odst. 1 stavebního zákona námitku předložil spolu s návrhem na rozhodnutí o ní dotčenému orgánu, aby stanovisko buď přehodnotil, nebo je doplnil o argumentaci obsahující věcné vypořádání námítky (srov. rozsudek NSS ze dne 7. 1. 2009, č. j. 2 Ao 2/2008-62). Jelikož tak ale navrhovatelka neučinila, nelze dotčenému orgánu vytýkat, že se existencí stavby a způsobem užívání dotčených pozemků nezabýval a neposuzoval tedy ani přiměřenost zásahu do práv navrhovatelky. Postup dotčeného orgánu a odpůrce, jenž při tvorbě napadeného územního plánu vycházel z jeho stanoviska, jímž byl vázán, tedy ob stojí v testu zákonnosti.
- 43 Zařazení dotčených pozemků do plochy NL rovněž odpovídá požadavkům na vymezení ploch stanoveným ve vyhlášce č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů. Podle § 15 odst. 1 a 2 této vyhlášky se plochy lesní „samostatně vymezují za účelem zajištění podmínek využití pozemků pro les“ a zahrnují „zejména pozemky určené k plnění funkcí lesa“. V daném případě není sporu o tom, že právě dotčené pozemky jsou určeny k plnění funkcí lesa; navrhovatelka ani netvrdila, že by došlo k jejich odnětí. Ani z tohoto hlediska tedy nelze odpůrci ničeho vytknout.
- 44 Navrhovatelka dále namítá, že napadený územní plán je v rozporu s cíli a úkoly územního plánování stanovenými v § 18 a § 19 stavebního zákona, neboť vymezení ploch neodpovídá skutečnému stavu, přičemž odpůrce nezohlednil, že dotčené pozemky jsou užívány k rekreačním účelům a nachází se na nich stavba využívaná jako chata. Navrhovatelce lze přisvědčit v tom, že odpůrci musely být tyto skutečnosti během pořizování napadeného územního plánu známy, neboť již v předchozím územním plánu z roku 2000 byly dotčené pozemky označeny jako zastavěné území v ploše rekreační zástavby rozptýlené. Ostatně i v původním návrhu napadeného územního plánu byly označeny obdobně. To však podle názoru soudu nezavdává důvod k úvahám o nezákonnosti napadeného územního plánu.
- 45 Územní plán je svou povahou statickým dokumentem, ovšem záměry, které jsou v něm zachycené, nejsou statické a podléhají změnám. Územní plány jsou tak pravidelně vyhodnocovány a měněny (§ 55 stavebního zákona), neboť účelem územního plánování není zakonzervování stávajícího stavu území, nýbrž koncepční uspořádání území, které sleduje jeho komplexní rozvoj do budoucna. Při tvorbě územního plánu se tedy vychází

nejen ze současných podmínek a stavu území, ale zohledňují se i požadavky na budoucí uspořádání území. Může tedy docházet ke změnám ve vymezení jednotlivých ploch s rozdílným způsobem využití, a to nejenom na základě žádostí vlastníků, ale i z důvodů veřejného zájmu. NSS ostatně již v rozsudku ze dne 11. 9. 2008, č. j. 8 Ao 2/2008 – 151, konstatoval, že „[s]mysl územního plánu spočívá v komplexním řešení funkčního využití území a ve vytváření předpokladů k zabezpečení trvalého souladu všech přírodních, civilizačních a kulturních hodnot území, zejména se zřetelem na péči o životní prostředí a ochranu jeho hlavních složek. Na schválení konkrétní úpravy územního plánu neexistuje subjektivní právo. Cílem územního plánu je vyvážit zájmy jednotlivých osob, zájmy na rozvoji území a ochraně přírody“. Stavební zákon neobsahuje ustanovení, které by kogentním způsobem určovalo, že je třeba při vymezení ploch v územním plánu respektovat stávající způsob jejich využití anebo dřívější územně plánovací dokumentaci. Tento požadavek nevyplývá ani z § 18 a § 19 stavebního zákona, které upravují obecné cíle a úkoly územního plánování. Naopak, mezi úkoly územního plánování patří i prověřování a posuzování potřeby změn v území a stanovení podmínek pro provádění změn [§ 19 odst. 1 písm. c) a e) stavebního zákona]. Stavební zákon tedy nebrání tomu, aby došlo ke změně ve vymezení funkčního využití dotčených pozemků, a to tím spíše, že v tomto případě ke změně došlo na základě odůvodněného nesouhlasného stanoviska dotčeného orgánu. Námitce, že došlo k porušení ustanovení stavebního zákona, proto nelze přisvědčit.

- 46 Žalobkyně dále namítala, že zařazení dotčených pozemků do plochy NL je šikanózní a svévolné. Poukazovala zejména na pozemky v blízké chatové osadě Nové Okrouhlo, u nichž je umožněno žádat o odnětí plnění funkcí lesa. Z obsahu napadeného územního plánu plyne, že celá chatová oblast byla zařazena do plochy rekreace – individuální (RI). Jedná se o relativně rozsáhlé území, kde se nachází stabilizovaná zástavba desítek rekreačních objektů (chat). V tomto území se nachází několik pozemků, které jsou stále součástí PUPFL, u nichž napadený územní plán umožnil odnětí zařazením do překryvné plochy označené šrafovaně (zejm. pozemky p. č. x, 503/11, 499/11 a některé menší pozemky). Nicméně všechny tyto pozemky tvoří integrální součást této chatové oblasti a přímo sousedí s ostatními plochami této oblasti. Je tedy logické a pochopitelné, že odpůrce přistoupil k tomu, že umožnil vlastníkům těchto pozemků, aby požádali o odnětí funkcí lesa, což je plně v souladu s cílem stabilizace chatové zástavby deklarovaným v územním plánu. Dotčený orgán vyslovil s tímto postupem souhlas. Naproti tomu dotčené pozemky ve vlastnictví navrhovatelky jsou od chatové oblasti odříznuty a leží osamocně obklopeny přilehlým lesem, čímž je dána i větší váha veřejného zájmu na zachování jejich ochrany před výstavbou. Situaci dotčených pozemků nelze srovnávat ani s jinými pozemky v plochách s možností odnětí plnění funkcí lesa, které byly v napadeném územním plánu vymezeny mimo Nové Okrouhlo. Takové pozemky se nacházejí v jiných částech území odpůrce s odlišnými podmínkami (východní a severovýchodní část území). Ve většině případů jde o lesní pozemky na kraji lesa, které těsně přiléhají k pozemkům, které nejsou chráněny jako PUPFL, a navíc se na nich nachází větší počet rekreačních objektů. Ani v těchto plochách tedy nelze podmínky srovnávat s dotčenými pozemky. Tím je odůvodněno odlišné nakládání s dotčenými pozemky. Soud proto shledal námitku týkající se tvrzeného svévolného a šikanózního postupu odpůrce nedůvodnou.

IX. c) Proporcionalita napadeného územního plánu

- 47 Navrhovatelka namítala, že došlo k zásahu do jejího vlastnického práva, neboť jí bylo znemožněno žádat o odnětí dotčených pozemků plnění funkcí lesa a rovněž žádat o zápis

stavby do katastru nemovitostí. K tomu je třeba uvést, že v daném případě k omezení jejího vlastnického práva došlo v důsledku upřednostnění veřejného zájmu na ochraně PUPFL. V případě konfliktu veřejného zájmu a soukromého vlastnického práva je třeba během procesu tvorby územně plánovací dokumentace vážit, zda je takové omezení přiměřené (test proporcionality). V nyní projednávané věci se však soud otázkou proporcionalitou přijatého řešení v důsledku nepodání námitek proti návrhu napadeného územního plánu zabývat nemohl (viz body 29 až 31 tohoto rozsudku). I tuto námitku tedy soud shledal nedůvodnou.

- 48 Závěrem soud dodává, že se nezabýval současným stavem stavby nacházející se na dotčených pozemcích a jejím souladem se stavebními předpisy, neboť to pro dané řízení není relevantní. Stejně tak nebylo pro věc podstatné zjišťovat podrobnosti o způsobu užívání dotčených pozemků v době, kdy navrhovatelka nebyla jejich vlastnící, a okolnosti jednání navrhovatelky, resp. jejího manžela se starostou odpůrce ohledně rekonstrukce stavby na dotčených pozemcích. Z tohoto důvodu soud neprovedl dokazování výpověďmi svědků navržených navrhovatelkou, neboť by to bylo nadbytečné. Nadbytečným shledal soud též provedení důkazu vyjádřením Městského úřadu Jílové u Prahy ze dne 19. 5. 2015, neboť skutečnosti jím dokazované soud zjistil z jiných důkazů.

X. Závěr a náklady řízení

- 49 S ohledem na výše uvedené závěry soud shledal návrh nedůvodným a zamítl jej (§ 101d věta druhá s. ř. s.).
- 50 O náhradě nákladů navrhovatelky rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., z něhož plyne, že nárok na náhradu nákladů řízení má účastník, který měl ve věci plný nebo alespoň částečný úspěch. Navrhovatelka nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť nebyla ve věci samé úspěšná. Odpůrci soud přiznal náhradu nákladů řízení, neboť jde malou obec, u níž se nepředpokládá dostatečné personální vybavení pro obhajobu napadeného opatření obecné povahy v soudním řízení. Náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení tvoří odměna advokáta ve výši 6 200 Kč za dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, účast u ústního jednání) podle § 7 bod 5., § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“) a náhrada hotových výdajů ve výši 600 Kč za dva úkony právní služby podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Celkem tak činí náhrada nákladů řízení žalobkyně 6 800 Kč.

Poučení :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje A. S.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 1. února 2018

Olga Stránská v. r.
předsedkyně senátu